

Aanleiding Reconstructiewet

Het doel van de Reconstructiewet was om het landelijk gebied in een groot deel van Zuid- en Oost-Nederland te verbeteren. De gedachte aan een reconstructie kwam op ten tijde van de varkenspestcrisis in 1997. Uiteindelijk is de doelstelling van de wet verbreed. Het doel werd om alle problemen op het gebied van ruimtelijke ordening, dierziektebestrijding, milieu, water, natuur en landschap als gevolg van de intensieve veehouderij aan te pakken.

Vanwege de concentratie van de intensieve veehouderij op een aantal plaatsen in het land ging de Reconstructiewet gelden voor vijf provincies: Noord-Brabant, Limburg, Gelderland, Overijssel en Utrecht.

De Reconstructiewet is na zijn invoering in 2002 snel op het bordje van de provincies en gemeenten terechtgekomen. Het idee hierachter was dat de oplossingen niet van boven af te realiseren zijn, maar veel beter door lagere overheden ingevuld konden worden.

Het uitgangspunt was helder. Er kwamen drie soorten landbouwgebieden:

- **extensiveringsgebieden,**
- **verwevingsgebieden,**
- **landbouwontwikkelingsgebieden.**

Het lijkt er acht jaar na invoering van de wet op dat juist het aanwijzen van landbouwontwikkelingsgebieden ervoor gezorgd heeft dat burgers extra alert werden op de invulling. De gedachte bestond dat boeren hier de vrije hand zouden krijgen. Elke geplande stal werd in de ogen van actiegroepen al snel een megastal. Het burgerinitiatief Megastallen? Nee! in Brabant slaagde erin het reconstructiebeleid weer op de agenda te krijgen bij Provinciale Staten.

blok, nog terecht. Zelfs in de verwevingsgebieden kunnen op zogeheten 'sterlocaties' in die provincie intensieve veehouderijbedrijven doorgroeien naar 3 hectare. Opvallend is dat de verschillen tussen de LOG's en verwevingsgebieden steeds meer lijken weg te vallen.

Utrecht scherpt Reconstructie aan

Na Noord-Brabant is Utrecht de tweede reconstructieprovincie die in korte tijd haar beleid ten aanzien van de intensieve veehouderij aanscherpt. Samen met Gelderland heeft Utrecht het Reconstructieplan – zoals ze dat zelf noemen – 'geactualiseerd'. Weliswaar is Utrecht met zijn omvang een voor de sector minder belangrijke provincie dan Noord-Brabant, toch is het een signaal dat de beeldvorming rondom de intensieve veehouderij

blijkbaar negatief is.

De provincie Utrecht hoorde tot nu toe tot de 'liberalere' reconstructieprovincies. In de LOG's konden veebedrijven zowel uitbreiden als nieuw vestigen, aan beide was geen maximum gesteld. Vanaf nu is het maximaal toegestane bouwblok 2,5 hectare in de LOG's voor intensieve veehouderijbedrijven. Voor andere landbouwbedrijven voert Utrecht dit maximum niet in, blijkt uit het besluit.

Die maximaal 2,5 hectare bouwblok is alleen mogelijk onder voorwaarde dat de betreffende veehouder met een bedrijfsplan kan aantonen dat het bedrijfseconomisch noodzakelijk is zover te groeien. Bedrijven krijgen dan een ontheffing op basis van de Provinciale Ruimtelijke Verordening. Er is sprake van een ontheffing omdat Utrecht – net als Noord-Brabant –

de grens van 1,5 hectare bouwblok als uitgangspunt neemt. Die grens geldt voor de hele provincie. Utrecht neemt dit besluit 'vanuit het oogpunt van volksgezondheid, milieu, natuur en landschap'.

Opmerkelijk is dat een gering aantal intensieve veehouderijbedrijven in de verwevingsgebieden wat meer uitbreidingsmogelijkheden krijgen. Onder strikte voorwaarden is een extra groei van 30 procent van het bouwblok mogelijk. Dat is bovenop de eenmalige uitbreiding van 30 procent die op basis van het huidige Reconstructieplan al mogelijk is.

Overigens zal het nieuwe beleid niet voor de zomer ingaan. De Utrechtse Staten hebben weliswaar hun beslissing genomen, maar het wachten is op de behandeling van het Reconstructieplan in de Gelderse Staten. Mocht Gelderland